

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/95/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011218
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122011218.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Lucie Horvátovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. decembra 2022 prejednal odvolanie prokurátorky a odvolanie obžalovaného

A. N.

nar. XX.XX.XXXX v R. R., trvale bytom M. nad N., S. D. XXXX/XX, toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/69/2022 zo dňa 11.10.2022 a takto jednohlasne

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný A. N. odsudzuje pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/69/2022 zo dňa 11.10.2022 bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 06.06.2022 v čase približne o 19.30 hod. v byte č. X nachádzajúcom sa na adrese M. nad N., S. D. XXXX/XX, pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával svojej bývalej manželke M. N., nar. XX.XX.XXXX, neskôr vykrikoval na ňu z vedľajšej miestnosti, že ju vyhodí z okna, pretože sa s ním nechce zmieriť, pričom cvakal „vyskakovacím nožíkom, ktorým však nerobil voči poškodenej žiadne gestá ani ním nijak poškodenej nehrozil, čím však konanie obžalovaného mohlo vyvolať u poškodenej M. N. strach o život, ktoré bolo umocnené tým, že obžalovaný bol pre obdobné konanie už dvakrát odsúdený.

Bola za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním podaným ihneď po jeho vyhlásení napadol obžalovaný vo svoj prospech vo vzťahu ku všetkým jeho výrokom a prokurátorka okresnej prokuratúry, čo do výroku o treste odňatia slobody v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že odôvodnenie rozsudku neobsahuje náležitosti v zmysle § 168 Tr. zák., nakoľko z neho nevyplýva akými úvahami sa okresný súd spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ktoré si navzájom odporovali. Rovnako z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou. Obžalovaný konštatoval rozpory vo výpovediach poškodenej M. N. a svedkov N. a S. N. z prípravného konania a konania pred súdom. Uviedol, že tieto sa netýkali len časových súvislostí, ale sa týkali podstatných okolností súvisiacich s vyhodnotením skutkového stavu a neboli okresným súdom riadne vyhodnotené. Konkrétne poukázal na rozpor výpovede svedkyne N. N. a svedka S. N. ohľadom ich odchodu z bytu v inkriminovaný deň, ohľadom dňa nálezu noža obžalovaného a príchodu policajnej hliadky. Poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorej je zrejmé, že konajúce súdy majú logicky a náležite odôvodniť v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, ktoré výpovede a z akého dôvodu považujú sa presvedčivé a relevantné. Svedkovia nedokázali na hlavnom pojednávaní rozpory vysvetliť. Obžalovaný ma za to, že väčšiu dôkaznú váhu majú ich výsluchy z prípravného konania a nie účelové výpovede na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný je tiež názoru, že v konaní nebola preukázaná objektívna stránka stíhaného trestného činu. Ak by poškodená skutočne mala obavu o svoj život a zdravie, tak by hneď v daný deň volala políciu a oznámila im vyhrážanie. Z prepisu telefonátu na políciu je zrejmé, že k fyzickému útoku na poškodenú nedošlo, taktiež ani k vulgarizmom. Trestné oznámenie poškodená podala až s odstupom času prostredníctvom splnomocneného zástupcu. Napriek strachu z obžalovaného mu aj po údajnom skutku viackrát priniesla do bytu jedlo. V závere obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a aby oslobodil obžalovaného spod obžaloby vzhľadom k tomu, že skutok nie je trestným činom.

Prokurátorka v rámci písomného odvolania konštatovala, že vo vzťahu k výroku o vine napadnutého rozsudku výhrady nemá a považuje ho za zákonný a správny. Nestotožnila sa však s výrokom o treste z dôvodu jeho neprimerane miernej výmery. Súd prvého stupňa opomenul v prípade obžalovaného aplikovať priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., t. j. že už obžalovaný bol v minulosti súdne trestaný. Dokonca v jeho prípade možno hovoriť o špeciálnej recidíve, keďže bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/42/2022 zo dňa 03.06.2022 odsúdený pre rovnakú trestnú činnosť voči tej istej poškodenej, bývalej manželke. Túto okolnosť nie je možné posúdiť len ako bezvýznamnú. Hoci sa na obžalovaného za zvyšné tri odsúdenia hľadí ako na netrestaného, keďže ich má toho času zahladené, na citované posledné odsúdenie je nutné prihliadnuť a pri výmere trestu aplikovať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Následne je nutné vychádzať z upravenej zvýšenej trestnej sadzby, ktorá je 16 mesiacov až 3 roky. V závere prokurátorka navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť obžalovanému primeraný nepodmienečný trest v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby za použitia ustanovení § 37 písm. m) a § 38 ods. 4 Tr. zák.

Prokurátorka sa tiež vyjadrila k odvolaniu obžalovaného keď uviedla, že okresný súd správne vyhodnotil vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správneému záveru, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, tento naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty stíhaného prečinu a spáchal ho obžalovaný A. N.. K uvedenému záveru dospel najmä na základe výsluchu jedinej priamej svedkyne poškodenej M. N., ale podporne aj výpoveďami svedkov N. N. a S. N.. S. M. N. popisovala konanie obžalovaného bez rozporov počas celého konania. Pokiaľ sa aj vyskytli nevysvetliteľné rozpory vo výpovediach svedkov N. N. a S. N., tu je potrebné poukázať na zásadu ústnosti a bezprostrednosti, a teda súd je povinný brať do úvahy dôkaz, ktorý bol vykonaný priamo pred ním. Žiadny dôkaz vykonaný na hlavnom pojednávaní však nespochybnil spáchanie skutku a jeho závažnosť. Ani neskôr podané trestné oznámenie neznamená nedôvodnosť jeho obsahu. Slová vyrieknuté obžalovaným na adresu poškodenej boli spôsobilé vzbudiť u nej strach o život, čo bolo umocnené skutočnosťou, že už v minulosti poškodená obdobným vyhrážkam smrťou zo strany obžalovaného čelila. Tvrdenie o agresívnom správaní obžalovaného pod vplyvom alkoholu korešponduje aj zo závermi znaleckého posudku, ktorý bol na duševný stav a osobu obžalovaného

vypracovaný v inej trestnej veci. V závere prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní oboch procesných strán prokurátor krajskej prokuratúry aj obžalovaný zotrvali na dôvodoch svojich odvolaní.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že je dôvodné iba odvolanie prokurátorky.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Senát odvolacieho súdu dospel po preskúmaní veci k názoru, že súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci ohľadom viny všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy, tieto aj správne vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Zároveň správne ustálil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a skutkové zistenia správne právne kvalifikoval. Súd prvého stupňa v konaní produkované dôkazy podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku vyhodnotil a svoje právne úvahy logicky vysvetlil. O vierohodnosti usvedčujúcich dôkazov nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti.

Obžalovaný namietal čiastočné rozpory vo výpovediach svedkov N. N. a S. N. z prípravného konania v porovnaní s konaním pred súdom. Súd prvého stupňa však správne vyhodnotil, že rozpory sa netýkali podstatných skutkových okolností, nevyhnutných pre rozhodnutie súdu o vine obžalovaného. Navyše tieto svedkovia neboli osobne prítomní skutku a vyjadrovali sa len k následných časovým a skutkovým súvislostiam, ktoré tvoria doplnenie celkovej situácie. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o dospelé deti obžalovaného a poškodenej bolo potrebné ich vypočuť predovšetkým k osobám obžalovaného a poškodenej, k ich spolužitiu a k následkom spáchaného skutku, pretože v tom čase už boli v blízkosti jednak poškodenej a rovnako i obžalovaného. Z výpovedí oboch svedkov už v prípravnom konaní je zrejmé, že nevedeli presne uviesť, kedy poškodenej odišla z bytu, či v ktorý deň svedkyňa N. našla nôž obžalovaného. Obaja svedkovia uviedli, že sa im jednotlivé udalosti, ktorých bolo mnoho, časovo zlievajú, a nevedia ich presne určiť. Z uvedeného je zrejmé, že ich výpovede už v prípravnom konaní obsahovali tieto čiastočné rozpory, ktoré nebolo možné odstrániť.

Naopak, výpoveď poškodenej M. N., ako jedinej priamej svedkyne skutku, ktorá je pre dané konanie a pre rozhodnutie súdu o vine obžalovaného najdôležitejšia, okresný súd správne a dôvodne vyhodnotil ako konzistentnú, presvedčivú a vierohodnú. Krajský súd k uvedenému nemá žiadne výhrady a s uvedeným vyhodnotením sa stotožňuje. Napokon obaja svedkovia zhodne vypovedali, že poškodenej mala z konania, kladeného obžalovanému za vinu strach o život. Rovnako bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný takmer ihneď po prepustení z väzby, vo výkone ktorej bol za jeho predchádzajúcu trestnú činnosť tiež voči poškodenej, začal v nadmernej miere požívať alkoholické nápoje a zaobstaral si nový vyskakovací nôž. Uvedeným nožom manévroval v čase skutku v blízkosti poškodenej, čo jednoznačne umocnilo jej obavu o život. Obaja svedkovia uviedli, že neznesiteľné agresívne konanie obžalovaného pod vplyvom alkoholu ich sprevádzalo už veľmi dlhú dobu, a ako je zrejmé, gradovalo aj napriek pobytu obžalovaného vo väzbe.

Ani neskôr podané trestné oznámenie poškodenou nespôsobuje zníženie závažnosti skutku, ktorého sa obžalovaný dopustil. Rovnako je logickým dôsledkom skončenia obáv z jeho konania to, že poškodenej po skutku doslova utiekla zo spoločnej domácnosti a do obžalovaného opätovného vzatia do väzby bývala u svojej dcéry. Je pochopiteľné, že len pokiaľ nebola v jeho priamej blízkosti a nehrozilo jej nebezpečenstvo z jeho správania, nepociťovala akútne obavy o svoj život.

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd sa stotožnil s uloženým druhom trestu, avšak nie s jeho výmerou. Odvolací argument prokuratúry bol relevantný v tom smere, že okresný súd nesprávne vyhodnotil, že nie je dôvodné aplikovať v prípade obžalovaného priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Okresný súd to zdôvodnil povahou predchádzajúceho odsúdenia. Obžalovaný sa však opätovne dopustil skutkovo a druhovo rovnakej trestnej činnosti, dokonca voči tej istej poškodenej osobe (bývalej manželke). Posledné odsúdenie nemá zahladené. Rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn.

8T/42/2022 nadobudol právoplatnosť len 3 dni pred aktuálne spáchaným skutkom. Nie je preto zrejmé, z akého dôvodu okresný súd neaplikoval u obžalovaného aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, t. j. skutočnosť, že už bol za trestný čin odsúdený.

Odvolací súd preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému za použitia ustanovení § 360 ods. 2, § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Tr. zák. v upravenej trestnej sadzbe trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vzhľadom k tomu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd považuje takto uložený trest za adekvátny spáchanému skutku, jeho závažnosti, následkom, ako aj osobe obžalovaného. Trest je zároveň v súlade so zásadami ukladania trestov uvedenými v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Nie je možné prehliadnuť a ponechať bez významu, že obžalovaný sa voči svojej bývalej manželke opakovane dopúšťa protiprávnej násilnej činnosti, či už vo forme priestupku alebo trestného činu. Iba tri dni po prepustení z výkonu väzby a po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/42/2022 za jeho konanie obžalovaný opätovne spáchal násilný trestný čin voči bývalej manželke. Okresný súd mu týmto rozsudkom uložil alternatívny podmienený trest odňatia slobody ako šancu na vedenie riadneho života. Tiež mu uložil zákaz požívania alkoholu a ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Obžalovaný nerešpektoval toto rozhodnutie súdu, a takmer okamžite po prepustení na slobodu začal požívať alkohol a spáchal rovnaký trestný čin. Šancu danú mu súdom teda vôbec nevyužil na to, aby preukázal, že vie viesť riadny život. Z uvedeného je zrejmé, že náprava jeho osoby je z dôvodu jeho závislosti na alkohole značne sťažená. Uložený trest tak zabezpečí potrebnú ochranu nielen poškodenej, ale aj celej spoločnosti.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti toho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.